

“KAS ESAM NONĀKUŠI PIE LAIKA BEIGĀM”

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl. 6:12–17; Mt. 24:36–44; 1. Moz. 6:1–8; 2. Pēt. 2:4–11; 1. Moz. 18:17–32; Dan. 7:9, 10.

ATMIŅAS PANTS:

“Un viss tas viņiem noticis zīmīgā kārtā un ir rakstīts par brīdinājumu mums, kas esam nonākuši pie laika beigām. Tādēļ, kas šķietas stāvam, lai pielūko, ka nekrīt” (1. Kor. 10:11, 12).

Bībele ir pilna ar aprakstiem par Dieva tautu, kas norāda uz nākotnes notikumiem, un tiem ir atslēgas, kas palīdz mums saprast “mūsu laika patiesību”. Faktiski daži no šiem pārskatiem pārsteidzoši detalizēti atspoguļo pēdējo dienu notikumus, sniedzot mums plašāku pamatu Daniēla pravietojumu un Atklāsmes grāmatas skaidrai izpratnei.

Nepārkāpjot indivīda apziņas brīvību, Dievs var lieliski vadīt notikumus, kas norisināsies pēdējās dienās, notikumus, ko Viņš ir atklājis praviešiem. Daži no šiem svarīgajiem stāstiem ir acīmredzami, jo Jaunā Derība uz tiem īpaši atsaucas, aprakstot pēdējo dienu notikumus: stāsti par Sodomu un Gomoru, plūdiem utt. Citiem ir nepieciešama rūpīga pārdomāšana un izpēte, lai no tiem iegūtu patiesības, kas mums ir dotas Dieva Vārdā.

Nākamo pāris nedēļu laikā mēs pētīsim vairākus svarīgus stāstus, lai noskaidrotu, kas tiem varētu būt sakāms par tādiem notikumiem kā Kristus otrā atnākšana, izmeklēšanas tiesa, galīgā krīze un citi. Un tajā visā mēs atrodam Kristu kā centru, jo Viņam ir jābūt visu mūsu pravietisko centienu pamatam, kā arī galamērķim.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 7. jūnijā.

Jēra dusmas

Izlasi Atkl. 6:12–17. Pārdomājiet detalizētāk cilvēku reakciju, kad pēkšņi sāk attīstīties pēdējo dienu notikumi. Ko jūs ievērojat viņu reakcijā? _____

Interesanti atzīmēt, ka pazudušie nekliedz: “Kas tas ir?” vai “Kas stāv aiz tā?” Šķiet, ka viņi saprot, kas notiek. Viņi atsauca uz Jēzu kā “Jēru”, kas norāda, ka viņi kaut ko zina par Kristus stāstu. Šķiet, ka viņi arī apzinās, ka “ir pienākusi Viņa lielā dusmu diena” un ka viņi ir nokļuvuši bezcerīgā stāvoklī: “Kurš varētu pastāvēt?”

Pirms pienāk gals, evaņģēlijs tiek nodots katrai tautai uz zemes (Mt. 24:14), un trīs eņģeļu vēstis tiek nodotas visai planētai. Un tomēr būs cilvēki, kas tiks pārsteigti nesagatavoti – nevis informācijas trūkuma dēļ, bet gan tāpēc, ka viņi atteicās ticēt un paklausīt. Tas būs iemesls, kāpēc šie cilvēki pēdējās dienās būs pazuduši.

Izlasi Mt. 24:36–44. Kādas mācības, ko Jēzus mums saka, mums vajadzētu smelties no stāsta par Noa? _____

Jēzus norāda uz stāstu par plūdiem, lai brīdinātu mūs, ka Viņa otrā atnākšana daudziem būs pārsteigums. Arī plūdi pasaulei daudziem bija pārsteigums, bet ne informācijas trūkuma dēļ. Noa 120 gadus sludināja pasaulei, kas atteicās ticēt. Viņiem teica, kas notiks. Viņi vienkārši neticēja.

Tikmēr daudzi cilvēki sev iestāsta: ilgu laika periodu aiztecēšana nozīmē to, ka pravietojumi ir nepatiesi. Izmantojot stāstu par plūdiem kā kontekstu, Pēteris raksta, ka “pēdējās dienās nāks nikni smejēji, kuri dzīvos savās pašu kāribās un sacīs: kur paliek Viņa apsolītā atnākšana? No tā laika sākot, kad tēvi iegāja mierā, viss paliek tā, kā bija no radīšanas sākuma” (2. Pēt. 3:3, 4). Ar katru gadu šāds noskaņojums tikai pieaug.

Pēc katras personas pieredzes Jēzus otrā atnākšana (vai dažos gadījumos trešā atnākšana) nav ilgāks par mirkli pēc nāves, un mēs visi zinām, cik ātri paiet dzīve. Kā šāda perspektīva palīdz tikt galā ar domu par kavēšanos? _____

Noas sludināšana

Pēteris mums atgādina, ka daudzi būs nesagatavoti Kristus atgriešanās brīdim, jo viņi “tīši aizmirst” (2. Pēt. 3:5, NKJV), kas notika plūdus. Šodien, lai gan pasaule kolektīvi atceras lielus plūdus (apbrīnojami daudzās pasaules kultūrās, sākot ar senajiem grieķiem un beidzot ar maijiem, saglabājušies stāsti par postošiem plūdiem), stāsts par Noa, iespējams, ir viens no visvairāk mūsdienās apsmietajiem no Bībeles stāstiem. Kā jau tika prognozēts, pasaule šo stāstu labprāt noliek malā kā mītu neatkarīgi no tā, cik skaidri un tieši tas ir attēlots Vecajā Derībā un daudzkārt pieminēts Jaunajā Derībā.

Jēzus teica, ka situācija pasaulē līdzināsies “Noas dienām” Mt. 24:37–39. Salīdziniet šo fragmentu ar 1. Mozus 6:1–8. Kādi bija morālie apstākļi, kas noveda pie plūdiem? Kādas paralēles pastāv starp abiem laikposmiem? _____

Dieva pēdējo dienu atlikuma ļaudīm ir vēl viena svarīga mācība, un tā izriet no rūpīgas izpētes. Ebr. 11:7 ir teikts, ka Noa “uztaisīja šķirstu sava nama glābšanai; tas dēļ viņš nicināja pasauli un kļuva tās taisnības mantinieks, kas nāk no ticības”.

Iedomājieties, ka esat sludinājuši vairāk nekā gadsimtu un ka šķirstā nav ko ievest – vienīgi savu ģimeni. Ja Noa būtu bijis mūsdienu evaņģēlists, mums varētu rasties kārdinājums viņu norakstīt kā neveiksminieku – gadu desmitiem ilga sludināšana un, šķiet, nekādu rezultātu.

Par laimi, šobrīd daudzas pasaules daļas trīs eņģeļu vēstīm ir ļoti atsaucīgas. Evaņģēlija sludināšana – mūsu unikālās atlikuma vēsts pasludināšana – ir izrādījusies neticami efektīva neskaitāmās pasaules daļās, un daudzi iepazīst Kungu. Mēs vēl neesam sasnējuši momentu, kad vairs nav nekādu panākumu, lai gan mums ir teikts, ka pienāks brīdis, kad “pārbaudes laiks tiks slēgts un žēlastības durvis tiks aizvērtas. Tā ar vienu īsu teikumu: ‘Kas bija gatavas, iegāja ar Viņu kāzās, un durvis aizslēdza’, mums tiek parādīta Pestītāja pēdējā kalpošanas fāze līdz brīdim, kad būs pilnīgi pabeigts lielais cilvēces atpestīšanas darbs”. (Elena Vaita “Lielā cīņā”, 428. lpp.)

Līdz tam mums kā draudzei ir darāms darbs.

Kā mēs varam iemācīties nezaudēt drosmi, ja šķiet, ka mūsu personīgie evaņģēlizācijas centieni šobrīd nenes lielus augļus? Kāpēc mums centieni jāturpina? (Sk. Jņ. 4:37) _

Stāsts par Sodomu un Gomoru

Ir vēl viens svarīgs Vecās Derības stāsts, uz kuru Pēteris tiešā veidā atsaucas, aprakstot pēdējo dienu notikumus: Sodomas un Gomoras iznīcināšana. Līdzenuma pilsētas bija leģendāras ar saviem ļaunajiem darbiem un kļuva par piemēru tam, kā pirmās pilsētas iznīcina uguns no debesīm.

Izlasi 2. Pēt. 2:4–11, Jūdās 5–8 un Ec. 16:46–50 un atzīmē visas detaļas.

Kādi morālie apstākļi noveda pie šo pilsētu iznīcināšanas, un kādas paralēles pastāv ar mūsdienām? _____

Brīdinājums, kas tiek sniegts šīs planētas pēdējo dienu iedzīvotājiem, izmantojot Sodomu un Gomoru, ir skaidrs: galu galā ļaunos iznīcinās uguns, kā tas tik skaidri aprakstīts Atkl. 20. Grēks ir ārkārtīgi maldinošs, jo tas mūs padara aklus, ka mēs neredzam savu sirds stāvokli; tas aizsedz mūsu pārkāpumus zem sevis novērtēšanas slāņa, savukārt citu ļaunums bieži mums paliek acīmredzams. Tajā pašā nodaļā, kurā Dievs runāja par to, cik daudz mīlestības Viņš bija izlējis pār Savu tautu, Viņam tauta arī bija jābrīdina, ka, lai gan tā nav izdarījusi tos pašus grēkus (Ec. 16:47), tā patiesībā ir kļuvusi vēl ļaunāka par Sodomu.

Israēls bija “tēlojis netikli” (Ec. 16:41, KJV), garīgi pārkāpjot laulību. Iedomājieties, kāds bija Dieva ļauzu pārsteigums, izdzirdot, ka ir ļaunāki nekā tie, kuru ļaunums bija kļuvis par leģendu.

Tas nav nekas jauns, ne tikai senajam Israēlam, bet arī visai cilvēcei. Rom. 1:18–32 Pāvils sniedz cilvēku ļaunuma garu sarakstu, ko varētu uzrakstīt, pamatojoties arī uz mūsdienu ziņu medijiem. Pagānu grēku apraksta nolūks nebija radīt jūdiem pārākuma sajūtu, bet gan lai Dieva tauta beidzot saprastu savu grēku nopietnību. Nātans darīja to pašu, kad viņš runāja ar Dāvidu: viņš stāstīja par bagātu vīru, kurš nozadzis jēru nabagam. Šis stāsts izsauca “ļoti lielas” Dāvida dusmas (2. Sam. 12:5, NKJV), jo netaisnība šķita acīmredzama! Tomēr bija vajadzīgs Nātana paskaidrojums: “Tu esi tas cilvēks!” (2. Sam. 12:7), lai Dāvids šajā stāstā ieraudzītu sevi.

Ir svarīgi atcerēties, ka Bībele galvenokārt ir adresēta nevis ārpasaulei, bet gan pašiem Dieva ļaudīm. Kad mēs redzam citu cilvēku briesmīgos grēkus, kas aprakstīti tādā fragmentā kā Atkl. 13 vai 17, tas ir brīdinājums, ka arī mēs varam iekrist tajā pašā slazdā.

Visas zemes Tiesnesis

Tieši pirms Sodomas iznīcināšanas Mamres lidzenumos notika interesants stāsts. Dievs parādās Ābrahāmam divu eņģeļu pavadībā. Kad Ābrahāms tos ierauga, viņš aicina Debesu apmeklētājus uz maltīti, un tieši tajā brīdī Dievs apsola, ka Ābrahāmam un Sārai būs dēls, kurš vedīs pie Mesijas. Jēzus patiešām nāca no Ābrahāma dzimtas (sal. ar Gal. 3:16). Tad stāsts pēkšņi pievēršas jautājumam par līdzenuma ļaunajām pilsētām.

Izlasi 1. Moz. 18:17–32. Ko mēs no šiem pantiem uzzinām par Dieva raksturu un veidu, kā Viņš galu galā plāno tikt galā ar ļaunumu uz mūsu planētas? _____

Dievs mums nav parādā paskaidrojumus, tomēr Viņš izvēlas neslēpt no cilvēkiem Savus motīvus un plānus. “Jo Dievs Tas Kungs neko nedara,” saka pravietis Amoss, “neatklājis Savu noslēpumu praviešiem, Saviem kalpiem” (Am. 3:7).

Pirms Dievs iznīcina Sodomu un Gomoru, Viņš paziņo, ka vienīgā pareizā rīcība ir informēt Ābrahāmu par to, kas notiks, par to, ko viņš drīzumā var sagaidīt.

Dievs paliek ar Ābrahāmu, kamēr abi eņģeļi dodas uz ļauno pilsētu, lai izsauktu ārā tos, kas ņems vērā viņu brīdinājumu. Nevar nedomāt par pravietiskajiem eņģeļiem, kuri pēdējās dienās veic to pašu uzdevumu, aicinot tos Dieva bērnus, kas dzīvo Bābelē, iziet no tās (Atkl. 14:6–12, 18:1–4). Kad tiek izteikts pēdējais brīdinājums, Dievs apspriežas ar Ābrahāmu, kas notiks, un Viņš labprāt pakļaujas sentēva jautājumiem.

Ābrahāms jautā: “Nemūžam Tu tā nedarīsi, ka liksi mirt taisnajam ar bezdievi, ka taisnais būtu līdzīgs bezdievim. Nemūžam! Vai visas pasaules soģis nedarīs taisni?” (1. Moz. 18:25) Ābrahāms pēta ne tikai Sodomas gadījumu, bet arī Dieva raksturu. Tāpat, pirms nāks gals, Dievs atver Debesu grāmatas (Atkl. 20:4, 11–15) un ļauj mums izpētīt pierādījumus, pirms Viņš beidzot šķīstīs zemi ar uguni. Tas ir, mums būs tūkstoš gadu, lai saņemtu atbildes uz daudziem jautājumiem, kas pagaidām paliek neatbildēti.

Pirms Kungs pasludinās galīgo spriedumu pazudušajiem, Viņš dod mums tūkstoš gadu, lai mēs saprastu, kas notiks un kāpēc. Ko tas mums stāsta par Viņa raksturu un to, cik atvērts Viņš ir radīto būtņu pārbaudei – būtņēm, kuru eksistence pilnībā atkarīga no Viņa un kurām nav dots zināt šīs lietas? _____

Pirmsadventes tiesa

Tiesas apraksts Dan. 7. nodaļā sniedz mums ieskatu aiz priekšvara – bijību iedvesmojošu iespēju ieraudzīt, kā Dievs atrisina grēka problēmu, vienlaikus izpērkot tos, kuri vēlas dzīvot derības attiecībās ar Viņu.

Izlasiet izmeklēšanas tiesas aprakstu Dan. 7:9, 10, 13, 14, 22, 26 un 27. Uz ko tiesā vērstā galvenā uzmanība? Kāds spriedums ir tiesas procesa beigās? Ko tas mums stāsta par pestīšanas plānu? _____

Nav šaubu, ka Dievs izvērtē katru cilvēku. Sal. māc. 12:14 mums apliecina, ka “Dievs liks ikvienu darbu tiesā” (NKJV), un Pāvils atgādina, ka mums nav jātiesā citam citu, jo “mēs visi stāvēsim Kristus soģa krēsla priekšā” (Rom. 14:10). Dievam, protams, nav vajadzīgi pieraksti, lai zinātu, kurš ir izglābts vai pazudis, bet eņģeļiem, kuri visu laiku ir pētījuši pestīšanas plānu (1. Pēt. 1:12), dabiski būtu radušies jautājumi. Viņi bija sātana sacelšanās liecinieki un redzēja, ka trešā daļa Debesu eņģeļu tika izraidīti no debesīm (Atkl. 12:4) – un tagad Dievs mūs ievē Savā klātbūtnē. Dievs atver grāmatas un ļauj svētajiem visu skaidri ieraudzīt.

Stāsts par Ābrahāma lūgšanu par Sodomu un Gomoru – sava veida spriedumu – sniedz mums svarīgu ieskatu tiesā. Acīmredzot Sodomas dēli tika izmeklēti; Dievs piemin, ka pilsētas ļaunums radīja tai tādu slavu, ka apsūdzība pret to bija liela (1. Moz. 18:20). Taču ne tikai Sodoma un Gomora tika izmeklētas pirms to iznīcināšanas. Dievs arī atvēra “durvis” Ābrahāmam, lai viņš varētu izpētīt, vai Dievs rikojās pareizi, pieņemot lēmumu iznīcināt ļaunos.

Tikmēr kurš gan cits parādās Debesu tiesas laikā Daniēla 7, ja ne “Cilvēka Dēls”, Jēzus (Dan. 7:13, sk. arī Mt. 20:28), kura parādīšanās ir vienīgais iemesls, kāpēc šis spriedums “tiek pieņemts Visaugstākā svēto labā” (Dan. 7:22, NKJV). Viņa ļaudis iziet cauri tiesai tikai ar Viņa pilnīgo tainību.

Iedomājieties, ka stāvat tiesas priekšā ar visiem saviem noslēpumiem, kas ir atklāti mūsu svētā Dieva priekšā. Kāda ir jūsu vienīgā cerība tiesas laikā? (Skatīt piektdienas tēmu.) _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Sentēvi un pravieši” nodaļu “Plūdi” (101., 102. lpp.).

“Augstais priesteris pret sātana apvainojumiem nespēj aizsargāt ne sevi, ne savus ļaudis. Viņš nevar apliecināt, ka Israēls būtu brīvs no kļūdām. Netirās drēbēs, kas simbolizē ļaužu grēkus, kurus viņš nes kā to pārstāvis, priesteris stāv eņģeļa priekšā, atzīdams savas tautas vainu, tomēr norādīdams uz tās nožēlu un pazemošanos un pašātvībā atsaukdamiem uz grēkus piedodošo Pestītāju. Viņš ticībā pieķeras Dieva apsolījumiem. [..]

Sātana apsūdzības pret tiem, kas meklē Kungu, neizraisa nepatika pret šo cilvēku grēkiem. Viņš pat gavilē par to nepilnīgo raksturu, jo labi zina, ka tos varēs pārspēt tikai tad, ja tie pārkāps Dieva likumus. Šīs apsūdzības izsauc vienīgi viņa naids pret Kristu. Īstenojot atpestīšanas plānu, Jēzus salauž sātana ietekmi uz cilvēci un atbrīvo dvēseles no viņa varas. [..]

Pats ar saviem spēkiem cilvēks nespēj pretoties ienaidnieka uzbrukumam. Grēka aptraipītās drēbēs, atzīdams savu vainu, viņš stāv Dieva priekšā. Bet mūsu Aizstāvim Jēzum ir spēks pasargāt tos, kas ar atgriešanos un pilnīgā pašātvībā savas dvēseles uzticējuši Viņam. Jēzus aizstāv viņu lietu un, atsaucoties uz Golgātas varenajiem pierādījumiem, liek aplust viņu apsūdzētājam. Pilnīga paklausība Dieva baušļiem ir devusi Kristum visu varu Debesīs un virs zemes, un Viņš no sava Tēva pieprasa žēlastību un apžēlošanu vainīgajam cilvēkam.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi” 583.–586. lpp.)

DISKUSIJAS JAUTĀJUMI:

1. Jēzus saviem mācekļiem teica, ka viņi ir pasaulē, bet ne no pasaules (sk. Jņ. 15:19, 17:14–16). Kā mēs līdzsvarojam savu pienākumu uzvarēt pasauli un vajadzību pasargāt sevi no “pasaules neaptraipītiem”? (Jēk. 1:27)

2. Ko Noas publiskā kalpošana pirms plūdiem mums māca par to, kā notiek lielā cīņā? Kādos veidos mums šodien ir tāda pati loma?

3. Pirms ļauno aprīšanas ar uguni no debesīm (kā tas notika ar Sodomu), Dievs tos uzmodina no mirušajiem un ļauj sātanam īsu brīdi darboties ar viņiem (Atkl. 20:7–9). Kā jūs domājat, kāpēc tas būtu nepieciešams kā pēdējais solis, pirms Dievs visu sakārto pēc taisnības?

4. Pārdomājot stāstus, kurus mēs pētījām šonedēļ, kādus brīdinājumus jūs atrodat savai dzīvei? Ko šie stāsti jums māca par jūsu cerību Kristū?